

Zadeva C-206/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

31. marec 2021

Predložitveno sodišče:

Tribunal administratif de Dijon (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

11. marec 2021

Tožeča stranka:

X

Tožena stranka:

Préfet de Saône-et-Loire

[...] (ni prevedeno)

Na podlagi naslednjega postopka:

[...] (ni prevedeno) oseba X, [...] (ni prevedeno), sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi odredbo z dne 23. novembra 2020, s katero mu je préfet de Saône-et-Loire (prefekt departmaja Saône-et-Loire) naložil, naj zapusti francosko ozemlje

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

Trdi, da:

– [...] (ni prevedeno)

– [...] (ni prevedeno);

– [...] (ni prevedeno);

– [...] (ni prevedeno);

- določbe členov L. 121-1 in R. 121-4 zakonika o vstopu in prebivanju tujcev ter pravici do azila in torej njihovi odstranitvi iz Francije so v nasprotju s členoma 8 in 14 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin [(v nadaljevanju: EKČP)] ter [...] (ni prevedeno) členom 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah [(v nadaljevanju: Listina)], ker se invalidnina za odraslega invalida ne upošteva pri presoji ustreznosti in zadostnosti virov;
- z [odločbo o izgonu] je kršen [...] (ni prevedeno) člen 8 [EKČP], vsebuje pa tudi očitno napako pri presoji glede njenega osebnega položaja.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) prefekt departmaja Saône-et-Loire predlaga zavrnitev tožbe.

Med drugim navaja [...] (ni prevedeno), da:

- podpora, ki jo izplačuje francoska državljanica, pri kateri prebiva oseba X, je zgolj retrocesija najemnin, ki ji jih plačuje zadnjenavedena oseba;
- Cour administrative d'appel de Lyon (višje upravno sodišče v Lyonu) je v zvezi s tem s pravnomočno sodbo z dne 23. junija 2020 odločilo, da je „invalidnina za odrasle invalide edini vir osebe X“;
- Cour administrative d'appel de Paris (višje upravno sodišče v Parizu, CAA Paris, 15. maj 2018, št. 17PA00903) je razsodilo, da zatrjevana diskriminacija ni dokazana, ker „člen R.121-4 zakonika o vstopu in prebivanju tujcev ter pravici do azila [določa] upoštevanje vseh socialnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki, ne samo invalidnine za odraslega invalida“.

[...] (ni prevedeno)

Ob upoštevanju:

- Pogodbe o delovanju Evropske unije [v nadaljevanju: PDEU];
- [EKČP];
- [Listine];
- Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 [o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC] [v nadaljevanju: Direktiva 2004/38];
- zakonika o vstopu in prebivanju tujcev ter pravici do azila;

– [...] (ni prevedeno).

– [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

- 1 Osebi X, ki je belgijski državljan, rojen 13. februarja 1984, v Francijo pa je vstopila 1. julija 2016, je bila prvič zavrnjena izdaja dovoljenja za prebivanje in odrejena zapustitev ozemlja z odločbo z dne 14. avgusta 2018, česar pa ni izvršila kljub temu, da je bila njena tožba za razglasitev ničnosti zavrnjena s sodbo z dne 27. avgusta 2019, ki jo je Cour administrative d'appel de Lyon (višje upravno sodišče v Lyonu) potrdilo s sodbo z dne 23. junija 2020. Prefekt departmaja Saône-et-Loire ji je 23. decembra 2019 znova zavrnil izdajo dovoljenja za prebivanje, ji odredil zapustitev Francije v tridesetih dneh in določil državo, v katero bo lahko odstranjena, česar tožeča stranka spet ni izvršila kljub temu, da je bila njena tožba za razglasitev ničnosti zavrnjena s sodbo sodišča z dne 12. novembra 2020. Oseba X s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti odredbe z dne 23. novembra 2020, s katero ji je prefekt Saône-et-Loire odredil, naj v tridesetih dneh zapusti Francijo, določil državo, v katero jo bo mogoče odstraniti, in ji izrekel še enoletno prepoved vrnitve v Francijo.

Okvir spora:

- 2 Na prvem mestu, upravno sodišče mora, če se zatrjuje, da so z direktivo [...] (ni prevedeno) kršene določbe Pogodb, Listine [...] (ni prevedeno), splošnih načel prava Evropske unije ali [določb] konvencije, katere pogodbenica je Evropska unija, in če ni resnih težav, zavrniti navedeni tožbeni razlog, v nasprotnem primeru pa Sodišču Evropske unije predložiti vprašanje za predhodno odločanje pod pogoji iz člena 267 [PDEU]. Enako velja, če se zatrjuje, da je z direktivo kršena [EKČP], ker iz člena 6(3) [PEU] izhaja, da so temeljne pravice, kakor jih zagotavlja [EKČP], „*kot splošna načela del prava Unije*“.
- 3 Na drugem mestu, upravno sodišče se mora, če se pred njim uveljavlja razlog, ki se nanaša na to, da je sam zakon, s katerim je bila prenesena direktiva, nezdružljiv s temeljno pravico, ki jo zagotavlja [EKČP] in je kot splošno načelo del prava Unije, najprej prepričati, ali so določbe direktive s tem zakonom pravilno prenesene. Če je tako, je mogoče tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev te temeljne pravice z zakonom o prenosu, presoјati le po zgoraj opisanem postopku nadzora nad direktivo. Enako velja ob uveljavljanju nezdružljivosti zakona o prenosu direktive z mednarodno pogodbo, katere pogodbenici sta Francija in Evropska unija.

Utemeljenost odločbe o izgonu:

- 4 Namen Direktive [2004/38] je med drugim to, da „*osebe, ki uresničujejo svojo pravico do prebivanja, [...] ne bi smele postati nesorazmerno breme sistema socialne pomoči v državi članici gostiteljici v začetnem obdobju prebivanja*“. Zato bi morala biti „*pravica do prebivanja za državljane Unije in njihove družinske*

člane za obdobja, daljša od treh mesecev, zavezana pogojem“. Člen 7(1) Direktive [2004/38] določa: „1. Vsi državljani Unije imajo pravico prebivati na ozemlju druge države članice v obdobju, daljšem od treh mesecev če: (a) so delavci ali samozaposlene osebe v državi članici gostiteljici ali (b) imajo dovolj sredstev zase in za svoje družinske člane, da med njihovim prebivanjem ne bodo postali breme sistema socialne pomoči v državi članici gostiteljici in če imajo celovito zavarovalno kritje za primer bolezni v državi članici gostiteljici (...)“.

- 5 Člen L. 121-1 zakonika o vstopu in prebivanju tujcev ter pravici do azila, s katerim je natančno prenesen člen 7 Direktive [2004/38]: „*Če ne ogrožajo javnega reda, imajo vsi državljani Unije pravico prebivati v Franciji v obdobju, daljšem od treh mesecev, če izpolnjujejo te pogoje: 1. če v Franciji opravljajo poklicno dejavnost; 2. če imajo dovolj sredstev zase in za svoje družinske člane, kot so določeni v točki 4., da ne bodo postali breme sistema socialne pomoči, ter če imajo zdravstveno zavarovanje (...)*“. Nazadnje, člen R. 121-4 istega zakonika, s katerim je prenesen člen 8(4) direktive [2004/38], določa: „*(...) Po potrebi se pri presoji zadostnosti sredstev upoštevajo osebne razmere zadevne osebe. Zahtevani znesek nikakor ne sme presegati pavšalnega zneska aktivnega solidarnostnega dohodka iz člena L. 262-2 zakonika o socialnem varstvu in družini (...). Obremenitev sistema socialne pomoči, ki ga lahko predstavlja državljan iz člena L. 121-1, se oceni ob upoštevanju zlasti zneska odobrenih socialnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki, trajanja njegovih težav in prebivanja“.*
- 6 V obravnavani zadevi je iz listin v spisu razvidno, da se oseba X – odrasel 80-odstotni invalid – od 1. julija 2016 zadržuje v Franciji kljub dvema pravnomočnima zavrnitvama izdaje dovoljenj za prebivanje z istočasno obveznostjo, da zapusti Francijo. Oseba X ni izkazala nobene zaposlitve v Franciji in prejema invalidnino za odrasle invalide – socialni prejemek, za katerega se ne plačujejo prispevki – v povprečnem mesečnem znesku 531,15 EUR. Prefekt Saône-et-Loire je osebi X z izpodbijano odredbo z dne 23. novembra 2020 odredil, naj v tridesetih dneh zapusti Francijo, ker nima lastnih sredstev in ker njeno zadrževanje v Franciji pomeni zlorabo pravice, ker obremenjuje sistem socialne pomoči. Čeprav se tožeča stranka od konca leta 2019 sklicuje na finančno pomoč francoske državljanke, prefekt trdi – ne da bi se to prerekalo – da je ta pomoč dejansko retrocesija najemnin, ki jih oseba X plačuje s socialnim prejemkom, ki ga prejema kot invalidna odrasla oseba. Tudi če gre za dolgoročne donacije v mesečnem znesku 405,83 EUR – po odbitku več bančnih retrocesij – pa iz listin v spisu vsekakor izhaja, da je ob sprejetju izpodbijane odločbe skoraj 60 % sredstev, na katera se opira oseba X – ki poleg tega ni izkazala zdravstvenega zavarovanja – izviral iz francoskega sistema socialne varnosti, zato je mogoče šteti, da od prihoda v Francijo nima „*dovolj sredstev, da ne bo postala breme sistema socialne pomoči*“.
- 7 Poleg tega člen 8 [EKČP] [določa]: „1. Vsakdo ima pravico do spoštovanja njegovega zasebnega in družinskega življenja, doma in dopisovanja. 2. Javna oblast se ne sme vmešavati v izvrševanje te pravice, razen, če je to določeno z zakonom in nujno v demokratični družbi zaradi državne varnosti, javne varnosti

ali ekonomske blaginje države, zato, da se prepreči nered ali kaznivo dejanje, da se zavaruje zdravje ali morala, ali da se zavarujejo pravice in svoboščine drugih ljudi“. Člen 14 [EKČP] določa: Uživanje pravic in svoboščin, določenih s to Konvencijo, je zagotovljeno vsem ljudem brez razlikovanja glede na spol, raso, barvo kože, jezik, vero, politično ali drugo prepričanje, narodnostni ali socialni izvor, pripadnost narodni manjšini, lastnino, rojstvo ali kakšne druge okoliščine. Nazadnje, člen 21(1) [Listine] določa: „Prepovedana je vsakršna diskriminacija na katerikoli podlagi, kot je denimo spol, rasa, barva kože, etnično ali socialno poreklo, genetska značilnost, jezik, vera ali prepričanje, politično ali drugo mnenje, pripadnost narodnostni manjšini, premoženje, rojstvo, invalidnost, starost ali spolna usmerjenost“.

- 8 Oseba X v obravnavanem primeru [trdi], da na eni strani člena 7(1)(b) in na drugi strani člena 8(4) Direktive [2004/38], ki sta bila v nacionalno pravo pravilno prenesena v člen L. 121-1 in člen R. 121-4 zakonika o vstopu in prebivanju tujcev ter pravici do azila, ni mogoče razlagati tako, da dovoljujeta – kot je to storil prefekt departmaja Saône-et-Loire – da se za državljana Evropske unije, ki je invalid in je zato – kot ona sama – upravičen do invalidnine za odrasle invalide, ki je socialna pomoč države članice gostiteljice, za katero se ne plačujejo prispevki, določi pogoj, da mora imeti „dovolj sredstev, da ne bo postal breme sistema socialne pomoči“, ne da bi se s tem povzročila diskriminacija zaradi njegovega zdravstvenega stanja, invalidnosti ali lastnine, ki je prepovedana tako v skladu z določbami člena 8 v povezavi s členom 14 [EKČP] kot člena 21 [Listine].
- 9 V teh okoliščinah – in čeprav zgoraj navedeni člen R. 121-4 zakonika o vstopu in prebivanju tujcev ter pravici do azila določa, da se pri presoji, kakšno breme pomeni državljani Evropske unije, upoštevajo vsi socialni prejemki, za katere se ne plačujejo prispevki, ne samo invalidnina za odraslega invalida – se postavlja vprašanje [navedeno v izreku te sodbe] [...] (ni prevedeno). [...] (ni prevedeno)
- 10 To vprašanje je odločilno za rešitev spora, o katerem mora odločiti sodišče, in pomeni resno težavo. Zato je treba zadevo na podlagi člena 267 PDEU predložiti Sodišču Evropske unije [...] (ni prevedeno).

ODLOČI:

Člen 1:

Postopek [...] (ni prevedeno) se prekine, dokler Sodišče Evropske unije ne odloči o tem vprašanju:

„Ali člena 7(1)(b) in 8(4) Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 s tem, da predpisujeta zdravstveno zavarovanje in zadostna sredstva, da oseba ne bi postala breme sistema socialne pomoči, določata posredno diskriminacijo, ki je v nasprotju z določbami, navedenimi v točki 7 te sodbe, v škodo oseb, ki zaradi invalidnosti niso sposobne opravljati poklicne dejavnosti ali lahko opravljajo le omejeno dejavnost in zato ne morejo imeti dovolj sredstev za

lastne potrebe, ne da bi znatno ali celo nesorazmerno uveljavljale sistem socialne pomoči države članice, v kateri prebivajo?“.

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT